

Jelenések könyve 21. fejezet Károli

1. Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala.
2. És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, a mely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony.
3. És hallék nagy szózatot, a mely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök.
4. És az Isten eltöröl minden könyvet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak.
5. És monda az, a ki a királyiszéken ül vala: Ímé mindent újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak.
6. És monda nékem: Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen.
7. A ki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.
8. A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és útálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbajosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, a mi a második halál.
9. És jöve hozzám egy a hét angyal közül, a kinél a hét utolsó csapással telt hét pohár vala, és szóla nékem, mondván: Jer, megmutatom néked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.
10. És elvive engem lélekben egy nagy és magas hegyre és megmutatá nékem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, a mely Istentől szállott alá a mennyből.
11. Benne vala az Isten dicsősége; és annak világossága hasonló vala a legdrágább köhöz, úgymint kristálytisza jáspis köhöz;
12. És nagy és magas kőfala vala, tizenkét kapuja, és a kapukon tizenkét angyal, és felírott nevek, a melyek az Izráel fiai tizenkét törzsének nevei:
13. Napkeletről három kapu; északról három kapu; délről három kapu: napnyugotról három kapu.
14. És a város kőfalának tizenkét alapja vala, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei.
15. A ki pedig én velem beszéle, annál vala egy arany vessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát.
16. És a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megméré a várost a vesszővel tizenkétezer futamatnyira: annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő.
17. És megméré annak kőfalát száznegyvennégy singre, ember mértékével, azaz angyaléval.
18. És kőfalának rakása jáspisból vala; a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló.
19. És a város kőfalának alapjai ékesítve valának mindenféle drágakövekkel. Az első alap jáspis; a második zafír; a harmadik kálcedon; a negyedik smaragd;
20. Az ötödik sárdonix; a hatodik sárdius; a hetedik krizolitus; a nyolczadik berillus; a kilenczedik topáz; a tizedik krisopráz; a tizenegyedik jáczint; a tizenkettedik amethist.
21. A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből vala; és a város utcája tiszta arany, olyan mint az átlátszó üveg.
22. És templomot nem láttam abban: mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány.
23. És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak benne; mert az Isten dicsősége megvilágosította azt, és annak szövétneke a Bárány.
24. És a pogányok, a kik megtartatnak, annak világosságában járnak; és a föld királyai az ő dicsőségeket és tisztességeket abba viszik.
25. És annak kapui be nem záratnak nappal (éjszaka ugyanis ott nem lesz);

26. És a pogányok dicsőségét és tisztességét abba viszik.
27. És nem megy abba be semmi tisztátalan, sem a ki útálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak a kik beíratnak az élet könyvébe, a mely a Bárányé.

Jelenések könyve 22. fejezet Károli

1. És megmutatá nékem az élet vizének tiszta folyóját, a mely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyiszekéből jövőn ki
2. Az ő utcájának közepén. És a folyóvízen innen és túl életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei a pogányok gyógyítására valók.
3. És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyiséke benne lesz; és ő szolgálai szolgálnak néki;
4. És látják az ő orcáját; és az ő neve homlokukon lesz.
5. És ott éjszaka nem lesz; és nem lesz szükségök szövétnekre és napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg őket, és országolnak örökkön örökké.
6. És monda nékem: E beszédek hívek és igazak: és az Úr, a szent próféták Istene bocsátotta el az ő angyalát, hogy megmutassa az ő szolgálainak azokat, a miknek meg kell lenni hamar.
7. Ímé eljövök hamar. Boldog, a ki megtartja e könyv prófétálásának beszédeit.
8. És én János vagyok az, a ki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborulék az angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, a ki nékem ezeket megmutatta vala.
9. Az pedig monda nékem: Meglásd, ne tedd; mert szolgatársad vagyok néked, és a te atyádfiainak a prófétáknak, és azoknak, a kik megtartják e könyvnek beszédeit. Az Istent imádd.
10. Azután monda nékem: Be ne pecsételd e könyv prófétálásának beszédeit, mert az idő közel van.
11. A ki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és a ki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és a ki igaz, legyen igaz ezután is; és a ki szent, szenteltessék meg ezután is.
12. És ímé hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, a mint az ő cselekedete lesz.
13. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó.
14. Boldogok, a kik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemegehessenek a kapukon a városba.
15. De kinn maradnak az ebek és a bűbájosok, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind a ki szereti és szólja a hazugságot.
16. Én Jézus küldöttem az én angyalomat, hogy ezekről bizonytságot tegyen néktek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag.
17. És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És a ki hallja, ezt mondja: Jövel! És a ki szomszójáhozik, jöjjön el; és a ki akarja, vegye az élet vizét ingyen.
18. Bizonytságot teszek pedig mindenkinek, a ki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra;
19. És ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az élet könyvéből, és a szent városból, és azokból, a mik e könyvben megíratnak.
20. Ezt mondja, a ki ezekről bizonytságot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!
21. A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan ti veletek. Ámen.